

som gaar forud, og det, hvortil Flertallet af Udvalget har sluttet sig, altsaa selve Grundlaget for den hele Reform, er denne, at vi ere blevne staaende ved, hvad Regeringen har opstillet, nemlig at behandle den mellemkommunale Bestatning paa Grundlag af en fast Skatteprocent, gældende for alle Landets Kommuner, medens Mindretallets Forslag gaa ud paa at lade denne Skatteprocent være varierende i Forhold til de Krav, som de enkelte Kommuner maatte stille. Jeg skal derom kun bemærke, idet jeg forøvrigt forbeholder mig nærmere at omtale dette Spørgsmaal, naar Mindretallet har motiveret sit Forslag, at naar vi ere blevne staaende ved en fast Skatteprocent af 2, saa er dette Tal ingenlunde vilkaarlig grebet, idet jeg tror, det vil være det Tal, der gennemsnitlig ogsaa vilde blive anvendt, dersom man tænkte sig Reformationen gennemført med en varierende Skatteprocent. Jeg skulde nemlig tage meget fejl, naar man ikke i Gennemsnit over hele Landet maatte regne paa en Skatteprocent af ca. 3. Nu har den hidtidige Betragtning ført til, at man har anerkendt, at Opholdskommunen skulde have Fortrinsret til $\frac{1}{3}$ af den samlede Skat af dem, som de mellemkommunale Regler overhovedet blive anvendelige paa, og ærede Medlemmer ville da se, at naar man forbeholder Opholdskommunen $\frac{1}{3}$ af Skatten og gaar ud fra, at Gennemsnitsprocenten for hele Landet vilde være 3, da er det netop de 2 pCt., vi derved komme til. Altsaa, det er Grundlaget for hele Reformationen: en for alle Kommuner i Landet gældende fast Skatteprocent som Grundlag for den mellemkommunale Bestatning af 2. — Til § 1 er der stillet et Ændringsforslag af Flertallet, der gaar ud paa at nedsætte Tidsgrænsen for det skattepligtige Ophold i en Kommune, der nu som bekendt er 4 Maaneder, til 2 Maaneder. Ogsaa dette har jo været et Spørgsmaal, der gentagne Gange har været fremme og er blevet debatteret. Til syvende og sidst er det naturligtvis et Skøn, hvilken Tidsgrænse man vil blive staaende ved; jeg har tidligere deltaget i et Forslag, der endog satte Tidsgrænsen ned til 1 Maaned. Ved Siden af det af Flertallet stillede Forslag, er der stillet en Ændring, som gaar ud paa i Stedet for 2 Maaneder at sætte 3 Maaneder. Altsaa, her vil al Tid komme et Skøn til at raade. Naar vi imidlertid have ment det rigtigt at blive staaende ved 2 Maaneder, er det ikke mindst af Hensyn til de Nabolommuner ved større Købstæder, som ellers utvivlsomt vilde blive ramte temmelig haardt af den mellemkommunale Bestatning. Det er jo alle ærede Medlem-

mer bekendt, at i de større Købstæder, hvor jo Skatteprocenten ofte er temmelig høj for den personlige Skat, er det ikke ualmindelig Skik, at næringsdrivende bo paa Landet i Nabolommunen, medens de have deres Næringsdrift i Købstaden. Efter den nuværende Skatteregel opbeholder altsaa Opholdskommunen den hele Skat. Man vil altsaa, naar man gennemfører den mellemkommunale Bestatning, komme til at berøve disse Opholdskommuner en større eller mindre Del af denne Skat, og det vil utvivlsomt ramme dem ret haardt, ikke mindst for de kjøbenhavnske Nabolommuners Vedkommende. Dette er et medbestemmende Hensyn til at nedsætte Tidsgrænsen til 2 Maaneder, idet man der igennem vil komme til at indestemme Kravet fra disse Kommuner's Side, som da i et større Omfang end nu ville kunne komme til at beskaffe Jøll, der kun have midlertidigt Ophold i Kommunen. Det drejer sig jo nemlig ikke alene om saadanne, der have deres Ophold i Landkommuner og deres Næring i Købstaden, men tillige om saadanne, der kun have midlertidigt Ophold i den paagældende Kommune som Landliggere, og disse kunne selvfølgelig beskattes i et større Omfang, naar Tidsgrænsen nedsættes fra 4 til 2 Maaneder. Noget lignende kunde jo ogsaa opnaas ved at sætte Tidsgrænsen til 3 Maaneder, men ærede Medlemmer ville se, at det vil naas i et større Omfang, naar den gaar ned til 2 Maaneder. Jeg skal altsaa anbefale Tinget at vedtage Ændringsforslaget under Nr. 2. Jeg har dermed ogsaa omtalt Ændringsforslaget under Nr. 3, som er stillet af det ærede Medlem for Storeheddinge (S. Scavenius). Ændringsforslaget under Nr. 4 omhandler det Tilfælde, hvor en Person har midlertidigt Ophold uden for sin Hjemstedskommune under Udførelsen af offentligt Hverv. Det rammer altsaa bl. a. Rigsdagsmænd. Vi have alle været enige om at indføre denne Regel, hvorefter altsaa Rigsdagsmænd og andre, der udføre et offentligt Hverv, under deres midlertidige Fraværelse fra deres Hjemstedskommune, skulle anses for at have skattepligtigt Ophold i Hjemstedskommunen. Rigsdagsmænd vil Kjøbenhavns Kommune altsaa overhovedet ikke kunne beskaffe for det Ophold, de have i Kjøbenhavn paa Grund af deres Rigsdagshverv. Vi have ingen Betænkelse haft ved at berøve Kjøbenhavns Kommune Afgang til denne Bestatning, idet vi ere gaaede ud fra, at Rigsdagens Residensen i Kjøbenhavn medfører paa anden Maade saa mange Fordele for Kommunen, at den med Billighed maa give Afkald paa ogsaa direkte at beskaffe Rigsdagsmænd un-